

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

Den gældende lov om autorisation af elinstallatører har nu været i kraft i 30 år, og selv om den ved loven fastsatte autorisationsordning har fungeret stort set tilfredsstillende, er der i den forløbne tid opstået behov for at revidere loven på forskellige punkter, således at den udvikling, der er sket, kan tages i betragtning samtidig med at lovens administration kan forenkles. Ministeriet for Offentlige Arbejder (nu Trafik- og Kommunikationsministeriet) nedsatte derfor i 1987 et udvalg med repræsentanter for Elektricitetsrådet, Danske Elværkers Forening, Elektroinstallatørernes Landsforening ELFO, Dansk El-Forbund samt Statens Husholdningsråd (nu Forbrugestyrelsen) og Forbrugerrådet med den opgave at gennemgå den gældende lov og overveje en fornyelse. Nærværende lovforslag er udarbejdet på grundlag af indstillingerne i udvalgets betænkning af september 1988.

Den i forslaget forudsatte henlæggelse af autorisationsudstedelsen til Elektricitetsrådet påregnes at ville medføre en merudgift for Elektricitetsrådet på ca. 250.000 kr. årlig fordelt med ca. 130.000 kr. til lønninger og resten til programvedligeholdelse, trykning af lister over autoriserede, porto m.v. Udgifterne vil blive dækket ved opkrævning af en årlig afgift for indehavelse af autorisation.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser *Til § 1.*

Ved formuleringen af bestemmelsen er det forsøgt at give en klarere definition af lovens anvendelsesområde. Ved brugerinstallationer forstås elektriske installationer og anlæg i boliger, erhvervsvirksomheder og institutioner m.v. i modsætning til anlæg til produktion og distribution af elektricitet. Ved stærkstrøm forstås elektricitet med så høj spænding eller så stor strømstyrke, at der kan opstå fare, jf. stærkstrømslovens § 1. Ved faste installationer, jf. punkt 2, forstås ledninger og materiel, der er permanent fastgjort til bygningsdele. De i punkt 3 nævnte ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer

er anlæg for funktioner, der udføres i en kombination af stærkstrøms- og svagstrømsinstallationer, f.eks. når stærkstrømsdrevne motorer, lysanlæg m.v. igangsættes eller afbrydes af impulser fra et svagstrømsdrevet styrings- og reguleringsudstyr. Sådanne anlæg har vundet stor udbredelse i de senere år og foreslås derfor nævnt i loven. Fast tilslutning, jf. punkt 4, skal ses i modsætning til stikkontakttilslutning. Af punkt 5 følger det modsætningsvis, at der som hidtil ikke kræves autorisation til at reparere apparater for stikkontakttilslutning, når apparatet ikke er tilsluttet, medens arbejdet udføres.

Til § 2.

Med bestemmelsen i stk. 2 gives der nu mulighed for, at installation, ændring og reparation af en lang række elektriske apparater kan udføres uden autorisation, f.eks. TV- og radioapparater, olielamp, husholdningsmaskiner m.m. Der er imidlertid tale om en lovliggørelse af en praksis, der har eksisteret i hele den gældende lovs levetid, idet det ikke er praktisk muligt at foretage fejlfinding og justering, uden at der er strøm på apparatet. Den nævnte ulovlige praksis har ikke givet anledning til ulykker, og der er derfor ikke grund til at opstille eksamenskrav for de pågældende reparatører m.v., men blot foreskrive at vedkommende skal have fornøden sagkundskab. Bestemmelsen i stk. 3 er ligeledes en lovliggørelse af en udbredt praksis, som ikke har givet anledning til ulykker. Adgangen til at udføre disse arbejder uden autorisation er ikke begrænset til egen bolig, men må dog ikke udnyttes erhvervs-mæssigt. Bestemmelsen i stk. 4 skal ses på baggrund af, at der i detailhandelen, f.eks. i bygge- og materialer, kan købes elektriske kabler og andet materiel til fast installation, hvilket kan forlede køberen til at tro, at de selv har lov til at installere det. Der findes ikke i den foreliggende ulykkesstatistik at være belæg for indførelse af et egentligt forbud mod detailsalg af den slags materiel.

Til § 3.

Efter den gældende lov udstedes autorisation af de